II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/930

af 1. marts 2021

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i artikel 181, stk. 1, litra b), og artikel 182, stk. 1, litra b), i samme forordning

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([1]), særlig artikel 181, stk. 3, tredje afsnit, og artikel 182, stk. 4, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 181, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal institutterne, når de kvantificerer de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer, anvende de egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimater, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Ligeledes skal institutterne i henhold til artikel 182, stk. 1, litra b), i samme forordning anvende de estimater af konverteringsfaktorer, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit.

(2) På grund af de forskellige porteføljers karakteristika bør institutterne forpligtes til at identificere økonomiske nedgangsperioder separat for hver eksponeringstype som defineret i artikel 142, stk. 1, punkt 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

(3) Karakteren af en økonomisk nedgangsperiode for en given eksponeringstype bør præciseres under henvisning til den række økonomiske indikatorer, som anses for at være enten forklarende variabler eller indikatorer for den økonomiske konjunktur, der er særlig for den givne eksponeringstype. De økonomiske indikatorer bør omfatte både makroøkonomiske og kreditrelaterede indikatorer. Dette er for at sikre, at institutterne generelt identificerer den samme økonomiske nedgangsperiode for en sammenlignelig eksponeringstype.

(4) Selv om de realiserede LGD'ers og konverteringsfaktorers niveau er betydeligt højere end det langsigtede gennemsnit som følge af en økonomisk nedgangsperiode, bør de forhold, der karakteriserer en økonomisk nedgangsperiode ikke anses for at svare til de forhold, der anvendes i forbindelse med stresstestning. De forhold, der anvendes i forbindelse med stresstestning, kan være mere alvorlige og potentielt anvende mere ekstreme scenarier, som ikke nødvendigvis er baseret på historiske observationer. Forordning (EU) nr. 575/2013 og de delegerede retsakter til supplering af den fastsætter de nødvendige bestemmelser for udførelsen af stresstest i tilfælde, hvor dette er et krav, og der er ingen bestemmelser i forbindelse med egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimater og egne estimater af konverteringsfaktorer, der omfatter et sådant krav til stresstestning. Præciseringen af en økonomisk nedgangsperiode med henblik på egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimater og egne estimater af konverteringsfaktorer bør i stedet baseres på historisk observerede økonomiske forhold.

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

(5) Omfanget af en økonomisk nedgangsperiode bør præciseres under henvisning til de mest alvorlige værdier i en periode på 12 måneder, der er observeret over en rimelig historisk tidsperiode for de økonomiske indikatorer, som kendetegner karakteren af en økonomisk nedgangsperiode for den specifikke eksponeringstype, der betragtes. For hver økonomisk indikator bør den mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder anvendes, fordi den skaber en balance mellem stabilitet og identificering af de mest alvorlige forhold, der er observeret i en rimelig tidsperiode. Denne tilgang blev valgt på grund af enkeltheden ved 12-månedersoversigten, og fordi et længere gennemsnit potentielt kunne udvande de negative forhold, der er observeret ved en økonomisk indikator. Mere hyppige værdier, f.eks. kvartalsmæssige værdier, kan være genstand for sæsonmæssige påvirkninger. På den anden side kan mindre hyppige værdier, f.eks. værdier, der repræsenterer gennemsnit på 36 måneder, skjule alvorlige forhold.

(6) Selv for årligt rapporterede indikatorer er de 12 måneder, som indikatorerne vedrører, ikke nødvendigvis de samme i alle tilfælde. Nogle indikatorer vedrører kalenderår, andre regnskabsår, andre igen skatteår osv. Med henblik på at identificere økonomiske nedgangsperioder bør det derfor være muligt både for indikatorer, som rapporteres årligt, og indikatorer, som rapporteres hyppigere, at anvende perioder på 12 måneder, som starter på et hvilket som helst tidpunkt på året.

(7) Da en eksponeringstype kan omfatte eksponeringer i forbindelse med forskellige virksomheder, sektorer eller geografiske områder, kan en økonomisk nedgangsperiode for en eksponeringstype omfatte enten en eller flere forskellige »nedgangsperioder«. En nedgangsperiode bør anerkendes som en bestemt tidsperiode, hvor en relevant økonomiske indikator viser sin mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder. Hvis de 12 måneders mest alvorlige værdis peak- og lavpunkter for to eller flere økonomiske indikatorer nås samtidig eller hurtigt efter hinanden, bør de pågældende økonomiske indikatorer tilskrives den samme »nedgangsperiode«. Grunden til at det tillades, at en økonomisk nedgangsperiode omfatter mere end én særskilt nedgangsperiode, er, at det sikrer, at der tages hensyn til hver eneste relevante økonomiske indikator, når overlappende nedgangsperioder præciseres, og når de skal analyseres i forbindelse med en estimering af LGD og af konverteringsfaktorer i nedgangsperioder.

(8) For at undgå overdreven kompleksitet er det hensigtsmæssigt at udarbejde en liste over de økonomiske indikatorer, som der skal tages hensyn til i alle tilfælde. På grund af visse porteføljers karakteristika bør institutterne også forpligtes til at tage hensyn til yderligere økonomiske indikatorer, som er forklarende variabler, eller indikatorer, for den økonomiske konjunktur, der er særlig for den givne eksponeringstype.

(9) På grund af porteføljernes store geografiske og sektormæssige diversitet er det upraktisk at fastsætte de præcise datakilder, som skal anvendes for hver indikator på listen i hver eneste jurisdiktion i verden og i hver sektor. Institutterne skal allerede i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 anvende pålidelige data og indføre robuste systemer til validering af estimering af alle risikoparametre. Som følge heraf forpligtes institutterne under alle omstændigheder til at bevise nøjagtigheden og pålideligheden af de datakilder, som de har anvendt til at opnå deres indikatorværdier. Det er derfor ikke nødvendigt i denne forordning at fastsætte specifikke regler om de præcise datakilder, der skal avendes.

(10) Institutterne skal anvende relevante pålidelige datakilder, men de bør ikke forpligtes til at anskaffe sig data for tilgængelige økonomiske indikatorer, hvis denne handlings omkostninger er uforholdsmæssigt store, indikatortypen såvel som den betragtede eksponeringstypes væsentlighed i forhold til andre eksponeringstyper i porteføljen taget i betragtning.

(11) De økonomiske indikatorer skal anses som relevante i niveauer eller i niveauskift under hensyntagen til måden, hvorpå den økonomiske indikator normalt rapporteres, og i hvilket omfang den er i stand til at afdække konjunkturudviklingen.

(12) En økonomisk indikator bør indsættes i det økonomiske indikatorsæt en gang for hver jurisdiktion, eller, hvor det er relevant, for hvert mindre, geografiske område, som repræsenterer en væsentlig andel af den betragtede eksponeringstype. Dette er for at sikre, at indikatorerne korrekt afspejler den geografiske sammensætning af eksponeringerne i den pågældende eksponeringstype. En lignende regel bør gælde for hver industrisektor, der repræsenterer en væsentlig andel af eksponeringstypen. Det bør kun tillades institutterne at gruppere jurisdiktioner eller sektorer med henblik på at identificere en økonomisk nedgangsperiode, når forskellige jurisdiktioner eller forskellige industrisektorer udviser stærke parallelle udviklinger i de økonomiske indikatorers faktiske værdier.

(13) Den historiske tidsperiode, som værdierne for en given økonomisk indikator undersøges over, bør præciseres. En standardtidsperiode på 20 år bør fastsættes for hver økonomisk indikator. Dette er for at sikre, at den historiske observationsperiode dækker mindst to økonomiske konjunkturer. Hvis de pågældende 20 år ikke indeholder

tilstrækkeligt alvorlige værdier, bør institutterne dog forpligtes til at se længere tilbage i datahistorikken. Værdierne bør anses for »ikke tilstrækkeligt alvorlige«, hvis den økonomiske indikators variabilitet i den 20-årige observationsperiode ikke afspejler det sandsynlige omfang af den pågældende indikators variabilitetsinterval i fremtiden.

(14) Af hensyn til enkelthed og sammenlignelighed bør en nedgangsperiode vare mindst 12 måneder. Med henblik på at sikre resultater med større nøjagtighed bør denne tidsperiode fastsættes som minimum. Institutterne bør forpligtes til at anvende en længere varighed, når den eller de mest alvorlige værdier for den eller de økonomiske indikatorer, der er knyttet til en nedgangsperiode, antyder en længere nedgang. En nedgangsperiodes varighed bør afspejle ugunstige forhold i den konjunkturadfærd, der er særlig for den pågældende eksponeringstype, frem for strukturelle ændringer i økonomien, som fører til langsigtede virkninger på de økonomiske indikatorers værdier.

(15) Kravene til estimering af LGD og CF i forordning (EU) nr. 575/2013 forpligter institutterne til at dokumentere, hvordan deres ratingsystemer er udformet og fungerer i praksis, herunder udformningen af deres processer til identificering af økonomiske nedgangsperioder, og til at bevare dokumentation til at vise, at de fastsatte krav til estimering i denne forordning er opfyldt. Ved forordning (EU) nr. 575/2013 forpligtes institutterne endvidere til under alle omstændigheder at revidere deres LGD- og konverteringsfaktor-estimater og alle inputdata, der kræves til at lave disse estimater, i lyset af nye oplysninger mindst én gang om året.

(16) Bestemmelserne i denne forordning er tæt forbundet, eftersom de håndterer karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode, som påvirker to forskellige risikoparametre, som begge anvendes i forbindelse med IRB-metoden, navnlig egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimater og egne estimater af konverteringsfaktorer. Det er ønskeligt at inkludere de reguleringsmæssige tekniske standarder, der kræves i henhold til artikel 181, stk. 3, og de reguleringsmæssige tekniske standarder, der kræves i henhold til artikel 182, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 med henblik på at sikre, at de nødvendige bestemmelser til identificering af økonomiske nedgangsperioder i forbindelse med LGD og de nødvendige bestemmelser til identificering af økonomiske nedgangsperioder i forbindelse med konverteringsfaktorer er sammenhængende, og at de træder i kraft samtidig, og for at sikre nem adgang til disse bestemmelser.

(17) På grund af samspillet med andre EU-retsakter med relevans for egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimater og egne estimater af konverteringsfaktorer bør denne forordnings anvendelsesdato udsættes til den 1. januar 2021. Institutterne skal især respektere den reviderede væsentlighedsgrænse, som er fastsat af kompetente myndigheder i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/171 ([2]).

(18) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.

(19) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele, jf. artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([3]), og anmodet om en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i samme forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Præcisering af karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode

1. Med henblik på artikel 181, stk. 1, litra b), eller artikel 182, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal en økonomisk nedgangsperiode identificeres for hver eksponeringstype som defineret i artikel 142, stk. 1, punkt 2), i samme forordning.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/171 af 19. oktober 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for væsentlighedsgrænsen for gældsforpligtelser i restance (EUT L 32 af 6.2.2018, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Ved identificering af en økonomisk nedgangsperiode for en given eksponeringstype finder følgende bestemmelser om præcisering anvendelse:

a) en økonomisk nedgangsperiodes karakter er kendetegnet ved en række økonomiske indikatorer, der er klassificeret som relevante for eksponeringer inden for den pågældende eksponeringstype i overensstemmelse med de i artikel 2 fastsatte bestemmelser (»det relevante indikatorsæt«)

b) en økonomisk nedgangsperiodes omfang indikeres af den mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder, som er observeret for hver økonomiske indikator i det relevante indikatorsæt over en historisk tidsperiode, som er fastsat for den pågældende økonomiske indikator i overensstemmelse med artikel 3 (»den anvendelige tidsperiode«)

c) en økonomisk nedgangsperiode består af en eller flere nedgangsperioder, som dækker peak- og lavpunkterne for den mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder for de økonomiske indikatorer i det relevante indikatorsæt, og hver af disse perioders varighed fastsættes i overensstemmelse med artikel 4 (»en nedgangsperiodes varighed«).

3. Med henblik på stk. 2, litra b), kan de 12-månedersperioder, som værdierne for en økonomisk indikator vedrører, starte på et hvilket som helst tidspunkt inden for den relevante tidsperiode.

4. Med henblik på stk. 2, litra c):

a) en nedgangsperiode er en periode, hvor en relevant økonomisk indikator når sin mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder

b) når forskellige betydeligt sammenhængende økonomiske indikatorers peak- og lavpunkter vedrørende den mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder nås samtidig eller hurtigt efter hinanden, skal nedgangsperioderne, hvor disse indikatorer når deres mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder, behandles som én nedgangsperiode, som dækker de mest alvorlige værdier i en periode på 12 måneder for alle disse indikatorer.

Artikel 2

Det relevante indikatorsæt

1. Følgende økonomiske indikatorer klassificeres som relevante for eksponeringer inden for en given eksponeringstype:

a) for alle eksponeringstyper:

   i) bruttonationalprodukt

   ii) arbejdsløshedsprocent

   iii) oplysninger om samlede misligholdelsesrater fra eksterne kilder, hvor det er muligt

   iv) oplysninger om samlede kredittab fra eksterne kilder, hvor det er muligt

b) ud over de økonomiske indikatorer, som er opført på listen i litra a):

   i) for eksponeringer mod erhvervsvirksomheder eller små og mellemstore detailvirksomheder (SMV'er): sektor- eller industrispecifikke indekser

   ii) for eksponeringer i beboelsesejendomme mod erhvervsvirksomheder eller detaillåntagere: boligpriser eller boligprisindekser

   iii) for eksponeringer i erhvervsejendomme mod erhvervsvirksomheder eller SMV-detaillåntagere: erhvervsejendomspriser eller erhvervsejendomsprisindekser samt lejepriser eller lejeprisindekser for erhvervsejendomme

   iv) for eksponeringer, som ikke hører ind under punkt i), ii) og iii): husholdningernes samlede gæld og nettoindtægt i hvert tilfælde, hvor det er muligt

   v) for specialiseret långivning:

      — i tilfælde af fast ejendom: erhvervsejendomspriser eller erhvervsejendomsprisindekser, lejepriser eller lejeprisindekser for beboelses-, erhvervs- eller industriejendomme efter behov

      — i tilfælde af projektfinansiering: priserne på de udleverede underliggende produkter

— i tilfælde af objektfinansiering: indekser for den eller de relevante typer sikkerhed

— i tilfælde af varefinansiering: priser eller prisindekser for den relevante type vare

vi) for eksponeringer mod institutter: finanskreditindekser

c) ud over de økonomiske indikatorer, som er opført på listen i litra a) og b), alle andre økonomiske indikatorer, som er forklarende variabler eller indikatorer for den økonomiske konjunktur, der er særlig for eksponeringerne i den eksponeringstyper, der betragtes.

2. De økonomiske indikatorer, som er identificeret for eksponeringerne inden for en eksponeringstype i overensstemmelse med stk. 1, skal afspejle den geografiske fordeling og, hvor det er muligt, den sektormæssige fordeling af eksponeringerne inden for den pågældende eksponeringstype.

Med henblik herpå skal en økonomisk indikator indsættes i det relevante indikatorsæt således:

a) en gang for hver jurisdiktion eller, hvor det er relevant, en gang for hvert geografisk område inden for en jurisdiktion, som dækkes af en væsentlig andel af den pågældende eksponeringstype, og

b) en gang for hver sektor, hvor det er relevant, som dækkes af en væsentlig andel af den pågældende eksponeringstype.

En fælles økonomisk indikator må dog vælges til at afspejle jurisdiktionerne, de geografiske områder eller sektorerne, hvis de økonomiske indikatorer, der skal indsættes i overensstemmelse med andet afsnit, udviser stærke parallelle udviklinger på tværs af de forskellige jurisdiktioner, eller, hvor det er relevant, de forskellige geografiske områder, eller, hvor det er muligt, de forskellige sektorer.

Artikel 3

Fastsættelse af den relevante tidsperiode

Med henblik på artikel 1, stk. 2, litra b), er den historiske tidsperiode for en økonomisk indikator den 20-årige periode, som slutter på det tidspunkt, hvor instituttet identificerer den økonomiske nedgangsperiode i overensstemmelse med nærværende forordning. Hvis den økonomiske indikators variabilitet i den 20-årige periode ikke afspejler det sandsynlige omfang af den pågældende indikators variabilitetsinterval i fremtiden, skal den historiske tidsperiode for den pågældende indikator dog være tilstrækkelig lang til at tilvejebringe værdier, der afspejler det sandsynlige variabilitetsinterval.

Artikel 4

En økonomisk nedgangsperiodes varighed

Med henblik på artikel 1, stk. 2, litra c), fastsættes en økonomisk nedgangsperiodes varighed således:

a) i de tilfælde, som hører ind under artikel 1, stk. 4, litra b), skal en enkelt nedgangsperiode være en periode, som er lang nok til at dække alle de peak- og lavpunkter, der vedrører de mest alvorlige værdier i en periode på 12 måneder, som er observeret for de forskellige økonomiske indikatorer, der er knyttet til den enkelte nedgangsperiode

b) i alle tilfælde, uanset om de hører ind under artikel 1, stk. 4, litra b), eller ej, skal nedgangsperioden være lang nok til at afspejle det udvidede omfang, som er observeret for den eller de pågældende økonomiske indikatorer, når de forskellige 12-måneders perioder, som er observeret for den eller de pågældende økonomiske indikatorer over den anvendelige tidsperiode, ikke afviger betydeligt fra deres mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder over en specifik, kontinuerlig tidsperiode inden for den anvendelige tidsperiode

c) i alle tilfælde, uanset om de hører ind under artikel 1, stk. 4, litra b,) eller ej, skal nedgangsperioden være lang nok til at afspejle den forlængede periode, hvor nærliggende peak- og lavpunkter observeres, når den eller de økonomiske indikatorer viser sådanne peak- og lavpunkter, der ligger nær de peak- og lavpunkter, som vedrører de mest alvorlige værdier i en periode på 12 måneder, som er observeret for den eller de pågældende økonomiske indikatorer i den anvendelige tidsperiode, og disse nærliggende peak- og lavpunkter ikke afviger betydeligt fra den mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder, som er observeret for den eller de indikatorer over denne tidsperiode, og disse nærliggende peak- og lavpunkter er knyttet til de samme generelle økonomiske forhold

d) i tilfælde, der hører ind under artikel 1, stk. 4, litra a), hvor hverken litra b) eller c) i samme artikel finder anvendelse, skal nedgangsperioden være den 12-månedersperiode, som den mest alvorlige værdi i en periode på 12 måneder er knyttet til.

Artikel 5

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand